Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2018. gada 13. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Regula (EK) Nr. 1560/2003 – Par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšana – Noteikšanas kritēriji un mehānismi – Patvēruma meklētāja uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījums – Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts atteikums – Atkārtotas izskatīšanas lūgums – Regulas Nr. 1560/2003 5. panta 2. punkts – Atbildes sniegšanai noteiktais termiņš – Termiņa beigas – Sekas

Apvienotās lietas C-47/17 un C-48/17

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2017. gada 23. un 26. janvārī un kas Tiesā reģistrēti attiecīgi 2017. gada 1. un 3. februārī, tiesvedībās

X (C-47/17),

X (C-48/17)

pret

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], M. Vilars [*M. Vilaras*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), J. Malenovskis [J. *Malenovský*], E. Levits, L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerāladvokāts: M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 16. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– X (C-47/17) vārdā – *C. C. Westermann-Smit, advocaat*,

– X (C-48/17) vārdā – *D. G. J. Sanderink* un *A. Khalaf, advocaten*,

– Nīderlandes valdības vārdā – *K. Bulterman* un *L. Noort*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

– Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *R. Kanitz*, pārstāvji,

– Ungārijas valdības vārdā – *M. Tátrai*, kā arī *M. Z. Fehér* un *G. Koós*, pārstāvji,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brandon*, kā arī *R. Fadoju* un *C. Crane*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Blundell*, *barrister*,

– Šveices valdības vārdā – *E. Bichet*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Wils* un *M. Condou-Durande*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2018. gada 22. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas Regulas (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2003, L 222, 3. lpp.), kura grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris) (OV 2014, L 39, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), 5. panta 2. punktu.

2 Šie lūgumi tika iesniegti divu patvēruma meklētāju tiesvedībās pret *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (drošības un tieslietu valsts sekretārs, Nīderlande; turpmāk tekstā – "valsts sekretārs").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Eurodac regula

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV 2013, L 180, 1. lpp., turpmāk tekstā – "*Eurodac* regula"), 9. pantā ir noteikts:

"1. "Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem katra vismaz 14 gadus veca starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja visu pirkstu nospiedumus un cik iespējams drīz, bet ne vēlāk kā 72 stundās pēc viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 20. panta 2. punktā [..].

[..]

3. [..] daktiloskopiskos datus, ko pārsūtījusi kāda dalībvalsts, [..] automātiski salīdzina ar daktiloskopiskajiem datiem, ko pārsūtījušas citas dalībvalstis un kas jau glabājas centrālajā sistēmā.

[..]

5. Centrālā sistēma automātiski pārsūta salīdzinājuma pozitīvo iznākumu vai negatīvo rezultātu izcelsmes dalībvalstij. [..]

[..]"

4 *Eurodac* regulas 14. pantā ir paredzēts:

"1. Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem visus pirkstu nospiedumus katram vismaz 14. gadus vecam trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam, ko kompetentās iestādes aizturējušas sakarā ar to, ka nelikumīgi šķērsota valsts zemes, jūras vai gaisa robeža, ierodoties no trešām valstīm, un nav nosūtījušas atpakaļ vai kas fiziski joprojām atrodas dalībvalstu teritorijā un netiek turēts apcietinājumā, nav ieslodzīts noteiktā vietā vai netiek turēts apsardzībā visu laikposmu no aizturēšanas līdz izraidīšanai, pamatojoties uz lēmumu nosūtīt šo personu atpakaļ.

2. Attiecīgā dalībvalsts iespējami drīz un ne vēlāk kā pēc 72 stundām pēc aizturēšanas dienas attiecībā uz katru trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kā minēts 1. punktā, kurš nav nosūtīts atpakaļ, pārsūta centrālajai sistēmai [..] datus:

[..]."

Dublinas III regula

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp., turpmāk tekstā – "Dublinas III regula"), 4., 5., 7. un 12. apsvērumā ir noteikts:

"(4) [Eiropadomes] Tamperes [īpašās 1999. gada 15. un 16. oktobra] sanāksmes secinājumos arī ir noteikts, ka [kopējā Eiropas patvēruma sistēmā] īsā laikā būtu jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

(5) Šādai metodei vajadzētu balstīties uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan konkrētajām personām. Tai jo īpaši būtu jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu starptautiskās aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi.

[..]

(7) Eiropadome Stokholmas programmā atkārtoti ir paudusi apņemšanos vēlākais līdz 2012. gadam sasniegt mērķi par kopējas aizsardzības un solidaritātes telpas izveidi saskaņā ar [LESD] 78. pantu attiecībā uz personām, kurām ir paredzēta starptautiskā aizsardzība. Turklāt tā uzsvēra, ka Dublinas sistēma joprojām ir [kopējās Eiropas patvēruma sistēmas] veidošanas stūrakmens, jo tajā starp dalībvalstīm skaidri sadalīta atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu.

[..]

(12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai [(OV 2013, L 180, 60. lpp.)] būtu jāpiemēro papildus noteikumiem par procesuālajām garantijām, kas tiek noteiktas ar šo regulu, un tos neskarot, ievērojot minētās direktīvas piemērošanas ierobežojumus."

6 Saskaņā ar Dublinas III regulas 2. panta d) punktu šajā regulā "starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana" ir "jebkura pārbaude, lēmums vai nolēmums, ko attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu izdara vai pieņem kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/32/ES un Direktīvu 2011/95/ES, izņemot saskaņā ar šo regulu un paredzētās procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai".

7 Dublinas III regulas 3. panta 2. punktā ir noteikts:

"Ja, pamatojoties uz šajā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

Ja nav iespējams pieteikuma iesniedzēju pārsūtīt uz dalībvalsti, kas sākotnēji izraudzīta par galveno atbildīgo, jo ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pastāv sistēmiskas problēmas patvēruma procedūrā un pieteikuma iesniedzēju uzņemšanas apstākļos minētajā dalībvalstī, kā rezultātā pastāv necilvēcīgas un vai pazemojošas attieksmes risks Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta nozīmē, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, turpina izskatīt III nodaļā izklāstītos kritērijus, lai noteiktu, vai par atbildīgo var tikt izraudzīta cita dalībvalsts.

Ja saskaņā ar šo punktu nav iespējama pārsūtīšana uz nevienu dalībvalsti, kas izraudzīta, balstoties uz III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem, vai uz pirmo dalībvalsti, kurā pieteikums iesniegts, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, kļūst par atbildīgo dalībvalsti."

8 Dublinas III regulas 13. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos šīs regulas 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, tostarp [*Eurodac*] regulā minēto informāciju, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs šādā veidā ieceļojis. Minētā atbildība izbeidzas divpadsmit mēnešus pēc nelikumīgās robežas šķērsošanas dienas."

9 Dublinas III regulas 17. panta 1. punktā ir noteikts:

"Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, katra dalībvalsts var nolemt izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko tai iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, pat ja saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem šāda izskatīšana nav attiecīgās dalībvalsts pienākums.

[..]"

10 Minētās regulas 18. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar šo regulu atbildīgajai dalībvalstij ir pienākums:

a) saskaņā ar 21., 22. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;

b) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;

[..]

2. Atbildīgā dalībvalsts gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta a) un b) apakšpunkts, izskata vai pabeidz izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko sagatavojis pieteikuma iesniedzējs.

[..]"

11 Šīs pašas regulas 20. panta 1. un 5. punktā ir paredzēts:

"1. Process, kurā nosaka atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

[..]

5. Pieteikuma iesniedzēju, kas atrodas citā dalībvalstī bez uzturēšanās atļaujas vai kas tur iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu pēc sava pirmā pieteikuma, kas sagatavots citā dalībvalstī, atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā pirmoreiz iesniegts minētais starptautiskās aizsardzības pieteikums, lai pabeigtu procedūru atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

[..]"

12 Dublinas III regulas 21. pantā ir noteikts:

"1. Ja dalībvalsts, kurai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 20. panta 2. punkta nozīmē var pieprasīt minētajai otrajai dalībvalstij uzņemt attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar [*Eurodac*] regulas 14. pantu, pieprasījumu nosūta divos mēnešos no minētās datu atrašanas atbilstīgi minētās regulas 15. panta 2. punktam.

Ja pieprasījums uzņemt pieteikuma iesniedzēju nav iesniegts pirmajā un otrajā daļā noteiktajos laikposmos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums.

2. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts var lūgt steidzamu atbildi gadījumos, ja starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts pēc ieceļošanas vai palikšanas atļaujas atteikuma, pēc apcietināšanas sakarā ar nelikumīgu uzturēšanos vai pēc izraidīšanas rīkojuma nodošanas vai izpildes.

Pieprasījumā norāda iemeslus, kas pamato atbildes steidzamību, un paredzamo atbildes saņemšanas termiņu. Šis termiņš ir vismaz viena nedēļa.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos gadījumos pieprasījumu citai dalībvalstij uzņemt personu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un iekļaujot tiešus vai netiešus pierādījumus, kas aprakstīti abos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai būtiskas ziņas no pieteikuma iesniedzēja sniegtās informācijas, lai iestādes dalībvalstī, kas saņem pieprasījumu, var pārbaudīt, vai, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem, šī dalībvalsts ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus uzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. [..]”

13 Dublinas III regulas 22. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas.

[..]

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros [..] ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi.

[..]

6. Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar 21. panta 2. punkta noteikumiem ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu noteikto termiņu. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču jebkurā gadījumā viena mēneša laikā. Šādos gadījumos dalībvalstij, kas saņēmusi pieprasījumu, jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij lēmums par atbildes sniegšanu pēc sākotnēji noteiktā termiņa.

7. Atbildes nesniegšana 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tostarp pienākumu nodrošināt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņa ierašanos.”

14 Dublinas III regulas 23. pantā ir paredzēts:

“1. Ja dalībvalsts, kurā 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā persona ir iesniegusi jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 5. punktu un 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu atbildīga ir cita dalībvalsts, tā var prasīt minētajai citai dalībvalstij uzņemt minēto personu atpakaļ.

2. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc *Eurodac* pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar [*Eurodac*] regulas 9. panta 5. punktu.

Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no *Eurodac* sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešos no dienas, kad iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē.

3. Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījums netiek iesniegts 2. punktā noteiktajos termiņos, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā dalībvalsts, kurā iesniegts jaunais pieteikums.

4. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un tajā ietver tiešos vai netiešos pierādījumus, kā aprakstīts divos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai attiecīgus elementus no attiecīgās personas sniegtās informācijas, kas ļautu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēm pārbaudīt, vai tā ir atbildīga, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. [..]”

15 Dublinas III regulas 25. pantā ir noteikts:

"1. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgās pārbaudes un sniedz lēmumu par pieprasījumu atpakaļuzņemt attiecīgo personu, cik vien iespējams, drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vienu mēnesi no pieprasījuma saņemšanas dienas. Ja pieprasījums ir pamatots ar datiem, kas iegūti no *Eurodac* sistēmas, tad minēto termiņu saīsina līdz divām nedēļām.

2. Atbildes nesniegšana viena mēneša termiņā vai 1. punktā minētajā divu nedēļu termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu atpakaļ, tostarp pienākumu veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos."

16 Dublinas III regulas 29. pantā ir paredzēts:

"1. Pieteikuma iesniedzēja [..] pārsūtīšanu no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts uz atbildīgo dalībvalsti veic saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem pēc abu attiecīgo dalībvalstu savstarpējas apspriešanās, cik vien iespējams īsā laikā, un, vēlākais, sešos mēnešos no dienas, kad akceptēts citas dalībvalsts pieprasījums uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, vai no dienas, kad pieņemts galīgais lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu [..].

[..]

2. Ja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad atbildīgā dalībvalsts tiek atbrīvota no pienākuma uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu un atbildība tiek nodota pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu nevar veikt attiecīgās personas ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem attiecīgās personas bēgšanas gadījumā.

[..]"

17 Saskaņā ar Dublinas III regulas II pielikumā ietverto atbilstības tabulu Padomes Regulas (EK) Nr. 343/2003 (2003. gada 18. februāris), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2003, L 50, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Dublinas II regula"), kura ir atcelta un aizstāta ar Dublinas III regulu, 18. pants un 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts atbilst attiecīgi šīs pēdējās minētās regulas 22. pantam un 25. panta 1. punktam.

Īstenošanas regula

18 Atbilstoši Īstenošanas regulas preambulai tā tika pieņemta, "ņemot vērā [Dublinas III] regulu, jo īpaši tās 15. panta 5. punktu, 17. panta 3. punktu, 18. panta 3. punktu, 19. panta 3. un 5. punktu, 20. panta 1., 3. un 4. punktu un 22. panta 2. punktu".

19 Īstenošanas regulas 5. pantā ir noteikts:

"1. Ja pēc veiktajām pārbaudēm pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts konstatē, ka iesniegtie pierādījumi tai neuzliek atbildību, tā nosūta atteikumu pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij, pilnīgi un sīki izklāstot atteikuma iemeslus.

2. Ja pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts uzskata, ka atteikuma pamatā ir kļūdains novērtējums, vai gadījumos, kad tā ir ieguvusi jaunus pierādījumus, tā var lūgt pieprasījuma atkārtotu izskatīšanu. Šī iespēja jāizmanto triju nedēļu laikā pēc atteikuma saņemšanas. Pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts

cenšas sniegt atbildi divu nedēļu laikā. Jebkurā gadījumā šī papildu procedūra nedrīkst pārsniegt [Dublinas II] regulas 18. panta 1. un 6. punktā un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos termiņus."

20 Īstenošanas regulas X pielikuma A daļā ir ietverta informācija par Dublinas III regulu starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem. Iedaļā "Cik ilgs laiks būs vajadzīgs, lai noteiktu, kura valsts izskatīs manu pieteikumu? Cik ilgā laikā tiks izskatīts mans pieteikums?" tostarp ir izskaidrots, ka "[ar Dublinas III regulu noteiktā] procedūra līdz brīdim, kamēr jūs pārsūta uz atbildīgo valsti, parastos apstākļos var ilgt līdz pat 11 mēnešiem. Pēc tam jūsu patvēruma pieteikumu izskatīs valstī, kas par to ir atbildīga. Šis laiks var būt atšķirīgs, ja jūs izvairāties no iestādēm, esat apcietināts vai aizturēts vai apstrīdat lēmumu par pārsūtīšanu". Šī pielikuma B daļā, kurā ir ietverta informācija par šo procedūru starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, šajā ziņā sīkāk izklāstīti termiņi, kas paredzēti uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanai un atbildei uz šādu pieprasījumu, kā arī attiecīgās personas pārsūtīšanai.

Nīderlandes tiesības

Vispārējais administratīvo tiesību likums

21 *Algemene wet bestuursrecht* (Vispārējais administratīvo tiesību likums) 4:17. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, ja par iesniegumu netiek lemts laikus, pārvaldes iestāde iesniedzējam maksā kavējuma naudu par katru nokavēto dienu, tomēr ne vairāk kā par 42 dienām. Šī likuma 4:17. panta 2. punktā ir noteikts, ka kavējuma nauda par pirmajām četrpadsmit nokavējuma dienām ir 20 EUR dienā, par nākamajām četrpadsmit dienām – 30 EUR dienā un par pārējām dienām – 40 EUR dienā. Saskaņā ar minētā likuma 4:17. panta 3. punktu pirmā diena, no kuras ir maksājama kavējuma nauda, ir diena, kurā beidzies divu nedēļu termiņš, kurš sākas nākamajā dienā pēc tam, kad beidzies lēmuma pieņemšanai paredzētais termiņš un kad pārvaldes iestāde no iesnieguma iesniedzēja ir saņēmusi brīdinājuma vēstuli. Šī paša likuma 4:17. panta 5. punktā ir noteikts, ka prasības celšana par lēmuma nepieņemšanu laikus neaptur kavējuma naudas maksājumu ritējumu. Saskaņā ar Vispārējā administratīvo tiesību likuma 4:17. panta 6. punkta c) apakšpunktu kavējuma nauda nav jāmaksā, ja iesniegums ir acīmredzami nepieņemams vai acīmredzami nepamatots.

22 Minētā likuma 6:2. panta b) punktā ir paredzēts:

"Attiecībā uz tiesību normu par prasību un pārsūdzību piemērošanu lēmuma nepieņemšana savlaicīgā termiņā ir pielīdzināma lēmumam."

23 Šī paša likuma 6:12. panta 2. punktā ir noteikts:

"Prasību var iesniegt, tiklīdz pārvaldes iestāde nav savlaicīgā termiņā pieņēmusi lēmumu un ir beidzies divu nedēļu termiņš, kas sākās nākamajā dienā pēc tam, kad ieinteresētā persona rakstveidā brīdināja pārvaldes iestādi par termiņa neievērošanu."

24 Vispārējā administratīvo tiesību likuma 8:55.b panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja ir celta prasība par lēmuma nepieņemšanu savlaicīgā termiņā, administratīvais tiesnesis astoņu nedēļu laikā pēc prasības saņemšanas, ja ir ievēroti [šī likuma] 6:5. pantā noteiktie kritēriji, pieņem nolēmumu, piemērojot [šī likuma] 8:54. pantu, ja vien administratīvais tiesnesis neuzskata, ka ir nepieciešams lietu izmeklēt tiesas sēdē."

25 Vispārējā administratīvo tiesību likuma 8:55.c pantā ir paredzēts:

"Administratīvais tiesnesis gadījumā, kad prasība ir pamatota, nosaka arī kavējuma naudu, ja to ir prasījis lietas dalībnieks."

26 Piemērojot minētā likuma 8:55.d panta 1. punktu, administratīvais tiesnesis gadījumā, ja prasība ir pamatota un lēmums vēl nav paziņots, uzdod pārvaldes iestādei paziņot lēmumu divu nedēļu laikā, skaitot no nākamās dienas pēc sprieduma paziņošanas. Saskaņā ar šī panta 2. punktu administratīvais tiesnesis savā spriedumā nosaka papildu kavējuma naudu pārvaldes iestādei par katru sprieduma izpildes nokavējuma dienu.

Likums par ārvalstniekiem

27 *Vreemdelingenwet 2000* (2000. gada Likums par ārvalstniekiem), redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiem (turpmāk tekstā – "Likums par ārvalstniekiem"), 30. panta 1. punktā ir noteikts, ka patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikumu neizskata, ja, pamatojoties uz Dublinas III regulu, tiek noteikts, ka par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts.

28 Likuma par ārvalstniekiem 42. panta 1. punktā ir paredzēts, ka lēmums ir jāpieņem sešu mēnešu laikā no patvēruma meklētāja pieteikuma par termiņuzturēšanās atļaujas piešķiršanu saņemšanas.

29 Šī paša likuma 42. panta 4. punktā ir paredzēts, ka šā panta 1. punktā minēto termiņu var pagarināt par laiku līdz deviņiem mēnešiem, ja:

"a. rodas sarežģīti faktiski un/vai juridiski jautājumi;

b. pieteikumus vienlaicīgi ir iesnieguši liels skaits ārvalstnieku un tādējādi praksē ļoti lielā mērā ir apgrūtināta procedūras pabeigšana sešu mēnešu termiņā vai

c. pieteikuma izskatīšanas kavēšanās notiek tā iesniedzēja vainas dēļ."

30 Likuma par ārvalstniekiem 42. panta 6. punktā ir noteikts – ja saistībā ar patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikumu atbilstoši šī likuma 30. pantam tiek izskatīts jautājums, vai šis pieteikums ir vai nav jāizskata, šī panta 1. punktā minētā termiņa tecējums sākas tikai tad, kad saskaņā ar Dublinas III regulu ir noteikts, ka Nīderlandes Karaliste ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-47/17

31 2016. gada 24. janvārī prasītājs pamatlietā, kuram ir Sīrijas pilsonība, Nīderlandē valsts sekretāram iesniedza patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikumu.

32 Tajā pašā dienā valsts sekretārs, konsultējoties *Eurodac* datubāzē, saņēma pozitīvu iznākumu par prasītāju, kurā bija norādīts, ka viņš 2016. gada 22. janvārī bija iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu Vācijā; tomēr prasītājs to apstrīd.

33 2016. gada 24. martā valsts sekretārs Vācijas iestādēm nosūtīja prasītāja pamatlietā atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, pamatojoties uz Dublinas III regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

34 Vācijas iestādes ar 2016. gada 7. aprīļa vēstuli atpakaļuzņemšanas pieprasījumu noraidīja. Saskaņā ar šo vēstuli Vācijas iestādes norādīja, ka tās pagaidām atbild noliedzoši, lai ievērotu atbildes sniegšanas termiņu, kas paredzēts Dublinas III regulas 25. panta 1. punktā, un ka atbildes sniegšanai ir vajadzīgas papildu pārbaudes Vācijā, par ko Nīderlandes iestādes tikšot informētas bez īpaša pieprasījuma.

35 2016. gada 14. aprīlī valsts sekretārs Vācijas iestādēm nosūtīja pieprasījuma atkārtotas izskatīšanas lūgumu, uz kuru gan netika saņemta atbilde.

36 Ar 2016. gada 29. augusta vēstuli prasītājs pamatlietā lūdza valsts sekretāru izskatīt viņa pieteikumu un Vācijas iestāžu 2016. gada 7. aprīļa noraidījumu uzskatīt par galīgu. Valsts sekretārs uz šo lūgumu neatbildēja pēc būtības.

37 2016. gada 17. novembrī prasītājs pamatlietā iesniedzējtiesā cēla prasību par to, ka nav savlaicīgi ticis pieņemts lēmums par viņa pieteikumu patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas piešķiršanai, lūdzot tai noteikt valsts sekretāram kavējuma naudu, sākot ar dienu, kad pārsniegts lēmuma pieņemšanas termiņš, uzdodot viņam pieņemt lēmumu iesniedzējtiesas noteiktā termiņā un pievienot papildu kavējuma naudu 100 EUR apmērā par katru nokavēto dienu.

38 Valsts sekretārs 2016. gada 22. decembrī informēja iesniedzējtiesu, ka 2016. gada 14. decembrī viņš atsauca Vācijas iestādēm nosūtīto atpakaļuzņemšanas pieprasījumu un ka turpmāk prasītāja pamatlietā patvēruma pieteikums tiks izskatīts saskaņā ar *Nederlandse Algemene Asielprocedure* (Nīderlandes vispārējā patvēruma procedūra).

39 Pamatlietas puses nav vienisprātis par jautājumu, vai termiņš, kurā valsts sekretāram ir jālemj par patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikumu, kuru prasītājs pamatlietā iesniedza 2016. gada 24. janvārī, starplaikā bija beidzies.

40 Šajā ziņā prasītājs pamatlietā tostarp apgalvo, ka pēc Dublinas III regulā paredzēto termiņu attiecībā uz atpakaļuzņemšanas procedūru beigām par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgajai dalībvalstij jau ir jābūt noteiktai. Gadījumā, ja dalībvalsts, kura ir saņēmusi atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, termiņā uz to ir sniegusi noraidošu atbildi, no šī brīža atbildība pāriet uz pieprasījumu iesniegušo dalībvalsti. Līdz ar to minētajā brīdī sākas sešu mēnešu termiņš lēmuma pieņemšanai par patvēruma pieteikumu. Ņemot vērā, ka 2016. gada 7. aprīlī Vācijas iestādes noraidīja atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, Nīderlandes Karaliste no tā paša datuma esot bijusi atbildīga par prasītāja pamatlietā pieteikuma izskatīšanu, un tādējādi termiņš, kas paredzēts lēmuma pieņemšanai par šo pieteikumu, esot beidzies 2016. gada 7. oktobrī.

41 Valsts sekretārs savukārt uzskata, ka termiņš lēmuma pieņemšanai par šo pieteikumu sākās tikai no 2016. gada 14. decembra – datuma, kad Nīderlandes Karaliste atzina savu atbildību par pieteikuma izskatīšanu.

42 Šādos apstākļos *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa, Nīderlande) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai, ņemot vērā [Dublinas III] regulas un Direktīvas [2013/32] mērķi, saturu un tvērumu, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij divu nedēļu laikā ir jāsniedz atbilde uz pieprasījuma atkārtotas izskatīšanas lūgumu, kā noteikts Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai tad, ņemot vērā Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta pēdējo teikumu, ir piemērojams maksimāli vienu mēnesi ilgs termiņš, kā norādīts [Dublinas II] regulas 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – [Dublinas III] regulas 25. panta 1. punkts)?

3) Ja atbildes uz pirmo un otro jautājumu ir noliedzošas, vai dalībvalstij, kura saņēmusi pieprasījumu, ņemot vērā Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā izmantoto vārdu "cenšas", ir dots saprātīgs termiņš atbildes sniegšanai uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu?

4) Ja pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij patiešām ir jāatbild saprātīgā termiņā uz Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā paredzēto atkārtotas izskatīšanas lūgumu, vai tad, kā tas ir šajā pamatlietā, par saprātīgu ir uzskatāms vairāk nekā sešus mēnešus ilgs laikposms? Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, cik ilgs laikposms ir uzskatāms par "saprātīgu termiņu"?

5) Kādas sekas ir tam, ja pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu nesniedz atbildi nedz divu nedēļu, nedz mēneša laikā, nedz arī saprātīgā termiņā? Vai par ārvalstnieka patvēruma pieteikuma izskatīšanu pēc būtības ir atbildīga dalībvalsts, kas nosūtījusi pieprasījumu, vai šo pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts?

6) Ja ir uzskatāms, ka gadījumā, kad uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta izpratnē laikus netiek sniegta atbilde, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīga ir dalībvalsts, kura ir saņēmusi pieprasījumu, kādā termiņā pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij, proti, atbildētājai šajā pamatlietā, tas ir jādara zināms ārvalstniekam?"

Lieta C-48/17

43 2015. gada 22. septembrī prasītājs pamatlietā, kuram ir Eritrejas pilsonība, Nīderlandē valsts sekretāram iesniedza patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikumu. Saskaņā ar *Eurodac* datubāzi viņš 2015. gada 9. jūnijā jau bija iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu Šveicē. Turklāt no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka prasītājs pamatlietā pāri Vidusjūrai 2015. gada maija beigās ir ieradies Itālijā, kur viņam tomēr, šķiet, nav tikuši noņemti pirkstu nospiedumi un kur, kā šķiet, viņš neiesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

44 2015. gada 20. novembrī valsts sekretārs Šveices iestādēm nosūtīja prasītāja pamatlietā atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, pamatojoties uz Dublinas III regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

45 2015. gada 25. novembrī Šveices iestādes atpakaļuzņemšanas pieprasījumu noraidīja ar pamatojumu, ka par starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ko prasītājs pamatlietā bija iesniedzis Šveicē, izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrā šīs iestādes bija iesniegušas Itālijas iestādēm uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, uz kuru nebija saņemta atbilde, un tādējādi 2015. gada 1. septembrī Itālijas Republika esot kļuvusi par atbildīgo valsti attiecībā uz šā pieteikuma izskatīšanu.

46 2015. gada 27. novembrī valsts sekretārs Itālijas iestādēm nosūtīja pieprasījumu par prasītāja pamatlietā atpakaļuzņemšanu.

47 Itālijas iestādes 2015. gada 30. novembrī šo pieprasījumu noraidīja.

48 2015. gada 1. decembrī valsts sekretārs Itālijas iestādēm nosūtīja atkārtotas izskatīšanas lūgumu, un 2016. gada 18. janvārī viņš tām nosūtīja atgādinājuma vēstuli.

49 Itālijas iestādes 2016. gada 26. janvārī šo atpakaļuzņemšanas pieprasījumu pieņēma.

50 Ar 2016. gada 19. aprīļa lēmumu valsts sekretārs atteicās izskatīt prasītāja pamatlietā iesniegto pieteikumu par patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļauju, pamatojoties uz to, ka par šā pieteikuma izskatīšanu atbildīga ir Itālijas Republika.

51 Prasītājs pamatlietā par šo lēmumu cēla prasību iesniedzējtiesā. Turklāt viņš pagaidu noregulējuma tiesnesim lūdza pagaidu noregulējuma kārtībā noteikt, ka valsts sekretārs nedrīkst viņu izraidīt vēl četras nedēļas pēc tam, kad iesniedzējtiesa būs pieņēmusi nolēmumu par šo prasību. Pagaidu noregulējuma tiesnesis ar 2016. gada 30. jūnija rīkojumu apmierināja šo pagaidu noregulējuma pieteikumu.

52 Pamatlietas puses nav vienisprātis it īpaši par to, vai atbildētāja kļuva vai nekļuva atbildīga par patvēruma meklētāja termiņuzturēšanās atļaujas pieteikuma izskatīšanu, kuru bija iesniedzis prasītājs pamatlietā, jo Itālijas iestādes pēc tam, kad sākumā tās bija noraidījušas valsts sekretāra iesniegto uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, noteiktajā termiņā nesniedza atbildi uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu.

53 Šādos apstākļos *Rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai sešus prejudiciālus jautājumus, kas būtībā ir identiski lietā C-47/17 uzdotajiem jautājumiem, atskaitot to, ka, pirmkārt, ceturtajā jautājumā minētais termiņš ir pielāgots apstākļiem lietā C-48/17, atsaucoties uz septiņas ar pusi nedēļas ilgu laikposmu, un, otrkārt, ka piektajā jautājumā šajā lietā ir minēts vienīgi gadījums, kad ir pārsniegts divu nedēļu termiņš vai sapratīgs termiņš.

Tiesvedība Tiesā

54 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 13. februāra rīkojumu lietas C-47/17 un C-48/17 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesiem, kā arī sprieduma taisīšanai.

55 Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-47/17 iesniedzējtiesa lūdza piemērot Tiesas Reglamenta 105. pantu 1. punktā paredzēto paātrināto tiesvedību. Šis lūgums tika noraidīts ar Tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 15. marta rīkojumu lietā X (C-47/17 un C-48/17, nav publicēts, EU:C:2017:224). Lai gan sākumā tomēr tika nolemts šīs lietas izskatīt prioritāri – prasītāja pamatlietā lietā C-47/17 situācijas dēļ –, viņš tomēr savos rakstveida apsvērumos Tiesai norādīja, ka pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas Nīderlandes iestādes bija pieņēmušas labvēlīgu lēmumu par viņa patvēruma pieteikumu, un tādējādi strīds pamatlietā šobrīd attiecas vien uz finansiālo kompensāciju par to, ka lēmums par šo pieteikumu netika pieņemts paredzētajā termiņā. Tā kā šādos apstākļos prioritārai izskatīšanai vairs nebija pamata, tika nolemts to izbeigt un lietu izskatīt parastā kārtībā.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

56 Ar jautājumiem, kas ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrā dalībvalstij, kura ir saņēmusi uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu saskaņā ar Dublinas III regulas 21. pantu vai 23. pantu un kura uz to ir sniegusi noraidošu atbildi šīs regulas 22. pantā vai 25. pantā paredzētajā termiņā, un kura pēc tam ir saņēmusi atkārtotas izskatīšanas lūgumu saskaņā ar minētā 5. panta 2. punktu, uz šādu lūgumu ir jāsniedz atbilde noteiktā termiņā. Tā arī prāto, kāds attiecīgā gadījumā ir šis termiņš un kādas ir sekas tam, ka pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts šajā termiņā nesniedz atbildi uz pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts iesniegto atkārtotas izskatīšanas lūgumu.

57 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka uzņemšanas un atpakaļuzņemšanas procedūras obligāti ir jāveic saskaņā ar noteikumiem, kas it īpaši izklāstīti Dublinas III regulas VI nodaļā, un ka to īstenošanā konkrēti ir jāievēro virkne obligātu termiņu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 26. jūlijs, *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, 49. un 50. punkts, kā arī 2018. gada 25. janvāris, *Hasan*, C-360/16, EU:C:2018:35, 60. punkts).

58 Tā Dublinas III regulas 21. panta 1. punktā ir noteikts, ka uzņemšanas pieprasījums ir jāiesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā trīs mēnešu laikā no starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas dienas. Neskarot šo pirmo termiņu, gadījumā, ja *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar *Eurodac* regulas 14. pantu, šis pieprasījums ir jānosūta divu mēnešu laikā no minētās datu atrašanas brīža.

59 Dublinas III regulas 23. panta 2. punktā analoģiski ir paredzēts, ka atpakaļuzņemšanas pieprasījums ir jāiesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divu mēnešu laikā pēc *Eurodac* pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar *Eurodac* regulas 9. panta 5. punktu. Ja šī pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no *Eurodac* sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešu laikā no dienas, kad iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums Dublinas III regulas 20. panta 2. punkta nozīmē.

60 Šajā ziņā jānorāda, ka Savienības likumdevējs šo termiņu izbeigšanās sekas ir definējis, Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta trešajā daļā, kā arī tās 23. panta 3. punktā precizējot, ka, ja pieprasījums netiek iesniegts minētajos termiņos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā dalībvalsts, kurai tas ir iesniegts.

61 Turklāt Savienības likumdevējs ir noteicis šādus obligātus termiņus, kā arī to izbeigšanās sekas arī attiecībā uz atbildi uz uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu.

62 Runājot par, pirmkārt, atbildi uz uzņemšanas pieprasījumu, Dublinas III regulas 22. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu divu mēnešu laikā no tā saņemšanas.

63 Saskaņā ar Dublinas III regulas 22. panta 6. punktu, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar šīs regulas 21. panta 2. punkta noteikumiem ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu noteikto termiņu, kas ir vismaz viena nedēļa. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču katrā ziņā viena mēneša laikā. Šādos gadījumos dalībvalstij, kas saņēmusi pieprasījumu, ir jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij lēmums par atbildes sniegšanu pēc sākotnēji noteiktā termiņa.

64 Otrkārt, attiecībā uz atbildi uz atpakaļuzņemšanas pieprasījumu atbilstoši Dublinas III regulas 22. panta 7. punktam atbildes nesniegšana šī panta 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tostarp pienākumu nodrošināt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņas ierašanos.

65 Runājot par, otrkārt, atbildi uz atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, saskaņā ar Dublinas III regulas 25. panta 1. punktu pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgās pārbaudes un sniedz lēmumu par pieprasījumu atpakaļuzņemt attiecīgo personu cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vienu mēnesi no pieprasījuma saņemšanas dienas. Ja pieprasījums ir pamatots ar datiem, kas iegūti no *Eurodac* sistēmas, tad minēto termiņu saīsina līdz divām nedēļām.

66 Atbilstoši Dublinas III regulas 25. panta 2. punktam atbildes nesniegšana šā panta 1. punktā minētajā viena mēneša vai divu nedēļu termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu atpakaļ, tostarp pienākumu veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos.

67 Attiecībā uz sekām, kādas atbilstoši Dublinas III regulas 22. panta 7. punktam un 25. panta 2. punktam ir saistītas ar atbildes nesniegšanu uz uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, beidzoties šīs regulas 22. panta 1. un 6. punktā, kā arī 25. panta 1. punktā paredzētajiem obligātajiem termiņiem, ir jāuzsver, ka no šīm sekām nevar izvairīties, nosūtot pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij vien formālu

atbildi. No šī 22. panta 1. punkta un 25. panta 1. punkta nepārprotami izriet, ka pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij, ievērojot šos obligātos termiņus, ir jāveic vajadzīgās pārbaudes, lai varētu pieņemt lēmumu par uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu. Īstenošanas regulas 5. panta 1. punktā turklāt ir precizēts, ka atteikumā uz šādu pieprasījumu ir pilnīgi un sīki jāizklāsta atteikuma iemesli.

68 Tomēr saskaņā ar Dublinas III regulas 29. panta 2. punktu, ja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts tiek atbrīvota no pienākuma uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu un atbildība tiek nodota pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu nevar veikt attiecīgās personas ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem attiecīgās personas bēgšanas gadījumā.

69 No šā sprieduma 56.–68. punktā minētajām tiesību normām izriet, ka Savienības likumdevējs uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas procedūrām ir paredzējis ietvaru, ko veido virkne obligātu termiņu, kuriem ir noteicoša nozīme, sekmējot Dublinas III regulas 5. apsvērumā minētā starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķa īstenošanu, jo tiek garantēts, ka šīs procedūras tiek īstenotas bez nepamatotas kavēšanās (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 26. jūlijs, *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, 53. un 54 punkts; 2017. gada 25. oktobris, *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, 31. punkts, kā arī 2018. gada 25. janvāris, *Hasan*, C-360/16, EU:C:2018:35, 62. punkts).

70 Šī obligāto termiņu virkne liecina par īpašo nozīmīgumu, kādu Savienības likumdevējs ir piešķīris par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts ātrai noteikšanai, un par to, ka, ņemot vērā mērķi garantēt starptautiskās aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavēt sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi, pēc šā likumdevēja domām, ir nepieciešams, lai attiecīgā gadījumā šādus pieteikumus izskatītu cita dalībvalsts, nevis tā, kas atbilstoši šīs regulas III nodaļā minētajiem kritērijiem ir noteikta kā atbildīgā.

71 Prejudiciālie jautājumi – kādi tie ir pārformulēti šā sprieduma 56. punktā – par termiņiem, kas piemērojami Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā paredzētajai atkārtotas izskatīšanas, procedūrai ir jāanalizē, ņemot vērā šos apsvērumus.

72 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktu, ja pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts uzskata, ka pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atteikuma uzņemt vai uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju pamatā ir kļūdains novērtējums, vai gadījumos, kad tā ir ieguvusi jaunus pierādījumus, tā šai pēdējai dalībvalstij var lūgt pieprasījuma atkārtotu izskatīšanu šādas uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas nolūkā. Šī iespēja ir jāizmanto triju nedēļu laikā pēc pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atteikuma saņemšanas. Pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts tad cenšas sniegt atbildi divu nedēļu laikā. Jebkurā gadījumā šī papildu procedūra nedrīkst pārsniegt Dublinas II regulas 18. panta 1. un 6. punktā un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos termiņus, kuri tagad atbilst Dublinas III regulas 22. panta 1. un 6. punktā, kā arī 25. panta 1. punktā paredzētajiem termiņiem.

73 Jākonstatē, ka no paša Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka iespēja pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij vērsties pie pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts ar atkārtotas izskatīšanas lūgumu pēc tam, kad šī pēdējā ir atteikusies apmierināt tās uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, ir "papildu procedūra". Tā kā atbilstoši Īstenošanas regulas 1. apsvērumam tās mērķis ir nodrošināt Dublinas II regulas, kas ir tikusi atcelta un aizstāta ar Dublinas III regulu, efektīvu piemērošanu, šī tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši šīs pēdējās regulas normām un tās izvirzītajiem mērķiem.

74 Līdz ar to Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atkārtotas izskatīšanas papildu procedūras – kas ir fakultatīva procedūra – ilgums ir stingri un paredzami reglamentēts, un tas tā ir gan visu attiecīgo pušu tiesiskās drošības interesēs, gan tāpēc, lai nodrošinātu tās atbilstību ar

Dublinas III regulu iedibinātajam konkrētajam laikam ietvaram un negatīvi neietekmētu šīs regulas sasniedzamo starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi. Atkārtotas izskatīšanas procedūra, kuras ilgums nebūtu noteikts – kā rezultātā saglabātos neskaidrība par to, kura dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, un šāda pieteikuma izskatīšana tiktu ievērojami vai potenciāli pat neierobežoti aizkavēta –, būtu nesaderīga ar šo ātras izskatīšanas mērķi.

75 Šis mērķis, kas ir arī Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta pamatā, atbilstoši šīs tiesību normas formulējumam izpaužas kā stingrs laika ietvars, nosakot pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij trīs nedēļu ilgu termiņu, lai tā varētu vērsties pie pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts ar atkārtotas izskatīšanas lūgumu, un divu nedēļu ilgu termiņu šīs pēdējās iespējamai atbildei uz šo lūgumu.

76 Tādējādi, pirmkārt, no Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta otrā teikuma formulējuma nepārprotami izriet, ka šajā 5. panta 2. punktā sniegtā iespēja pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij lūgt, lai pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts atkārtoti izskata tās uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, ir jāizmanto trīs nedēļu laikā pēc šīs pēdējās minētās atteikuma saņemšanas. No tā izriet, ka pēc šī obligātā termiņa beigām pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts šo iespēju zaudē.

77 Otrkārt, attiecībā uz termiņu, kāds pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij ir atbildes sniegšanai uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu, Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta trešajā teikumā ir noteikts, ka šī valsts cenšas sniegt atbildi divu nedēļu laikā. Šīs tiesību normas mērķis ir mudināt pieprasījumu saņēmušo dalībvalsti lojāli sadarboties ar pieprasījumu iesniegušo dalībvalsti, šajā tiesību normā paredzētajā termiņā atkārtoti izskatot šīs pēdējās dalībvalsts pieprasījumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, bet ar to nav paredzēts radīt juridisku pienākumu atbildēt uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu – kura neievērošanas gadījumā tiktu nodota atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

78 Šo secinājumu apstiprina tas, ka – atšķirībā no Dublinas III regulas 22. panta 7. punkta un 25. panta 2. punkta – Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā nav paredzēts, ka atbildes nesniegšana divu nedēļu termiņā būtu pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietvertu pienākumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu.

79 Šādas sekas neizriet arī no pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atbildes nesniegšanas uz pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts atkārtotas izskatīšanas lūgumu Dublinas III regulas 25. panta 1. punktā paredzētajā maksimāli viena mēneša termiņā, uz kuru savos otrajos jautājumos atsaucas iesniedzējtiesa. Papildus tam, ka šāda interpretācija būtu pretrunā pašam Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta burtam, šīs tiesību normas pēdējā teikumā *expresss verbis* ir precizēts, ka šī atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra nedrīkst pārsniegt termiņus, kuri pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij ir atbildes sniegšanai uz uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu atbilstoši Dublinas III regulas 22. panta 1. un 6. punktam, kā arī 25. panta 1. punktam un kas ir termiņi, kuri pēc definīcijas ir ievēroti situācijā, kad pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts lūdz atkārtotu izskatīšanu.

80 Tādējādi no Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta izriet, ka, ja pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts pēc veiktajām pārbaudēm uz uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu Dublinas III regulā šai nolūkā paredzētajos termiņos atbild ar atteikumu, atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra nevar radīt šīs regulas 22. panta 7. punktā un 25. panta 2. punktā paredzētās sekas.

81 Treškārt, attiecībā uz jautājumu, kāda ir Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta trešajā teikumā paredzētā termiņa juridiskā piemērojamība un kādas ir ar tā beigām saistītās sekas, ir jāatgādina – kā norādīts šā sprieduma 73. punktā –, ka šī tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši Dublinas III regulas normām un tās izvirzītajiem mērķiem, īpaši mērķim paredzēt skaidru un praktiski realizējamu metodi, lai ātri noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, lai garantētu šādas aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi, kas minēti šīs regulas 4. un 5. apsvērumā.

82 Šis Dublinas III regulas mērķis netiktu ievērots, ja Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkts tiktu interpretēts tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais divu nedēļu termiņš ir vien norādošas dabas, un tāpēc atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra nebūtu ierobežota ne ar kādu termiņu atbildes sniegšanai vai arī būtu ierobežota vienīgi ar "saprātīgu" termiņu – uz kuru ir ietverta atsauce trešajā un ceturtajā prejudiciālajā jautājumā –, kura ilgums nav iepriekš noteikts un kas valsts tiesām būtu jānovērtē katrā atsevišķā gadījumā, ņemot vērā visus lietas apstākļus.

83 Šāda "saprātīga" termiņa atbildes sniegšanai piemērošana radītu būtisku tiesisku nedrošību, jo ne attiecīgo dalībvalstu iestādes, ne starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēji nevarētu iepriekš noteikt precīzu šā termiņa ilgumu konkrētā situācijā, kas turklāt varētu mudināt šos pieteikumu iesniedzējus vērsties valsts tiesās šī termiņa ievērošanas pārbaudei un tādējādi sekmēt tiesvedību uzsākšanu, kas savukārt kavētu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanu.

84 Tādējādi tāda Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru atkārtotas izskatīšanas papildu procedūru ierobežotu vienīgi "saprātīgs" termiņš atbildes sniegšanai, kura ilgums nav iepriekš noteikts, būtu pretrunā Dublinas III regulas mērķiem un būtu arīdzan nesaderīga ar uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas procedūru – kādas tās ir izveidotas ar šo regulā – vispārējo sistēmu, kurai Savienības likumdevējs ir paredzējis skaidri noteiktus, paredzamus un salīdzinoši īsus termiņus.

85 Šajā ziņā jānorāda, ka šīs lietas ir jānošķir no lietām, kurās Tiesa ir piemērojusi "saprātīga termiņa" jēdzienu. Šīs pēdējās lietas raksturoja tas, ka nepastāvēja Savienības tiesību norma, kurā būtu precizēts attiecīgais termiņš (skat. it īpaši spriedumus, 2013. gada 28. februāris, pārskatīšana, *Arango Jaramillo* u.c./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, 5., 28. un 33. punkts; 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 44. un 48. punkts; 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 97. un 104. punkts; 2016. gada 14. jūnijs, *Marchiani*/Parlaments, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 89. un 95.–97. punkts; 2017. gada 13. septembris, *Khir Amayry*, C-60/16, EU:C:2017:675, 41. punkts; 2018. gada 12. aprīlis, A un S, C-550/16, EU:C:2018:248, 45. un 61. punkts, kā arī 2018. gada 27. jūnijs, *Diallo*, C-246/17, EU:C:2018:499, 58. un 69. punkts), savukārt Īstenošanas regulas 5. panta 2. punktā Komisija ir paredzējusi konkrētu divu nedēļu termiņu, kurā pieprasījumu saņēmušajai dalībvalstij ir jācenšas atbildēt uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu, ko tai nosūtījusi pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts.

86 Šādos apstākļos Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta trešais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētā divu nedēļu termiņa beigšanās galīgi tiek noslēgta atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra neatkarīgi no tā, vai pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts šajā termiņā ir vai nav atbildējusi uz atkārtotas izskatīšanas lūgumu, ko tai nosūtījusi pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts.

87 Tādējādi pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts – izņemot, ja tai vēl ir nepieciešamais laiks, lai tā varētu obligātajos termiņos, kas šai nolūkā paredzēti Dublinas III regulas 21. panta 1. punktā un 23. panta 2. punktā, iesniegt jaunu uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, – ir uzskatāma par atbildīgu par attiecīgā starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

88 Ceturtkārt, jānorāda, ka termiņš atbildes sniegšanai, kas paredzēts attiecīgi Dublinas III regulas 22. panta 1. un 6. punktā vai šīs regulas 25. panta 1. punktā, neietekmē atkārtotas izskatīšanas procedūrai paredzēto termiņu aprēķināšanu. Tāda Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta interpretācija, ka šī procedūra var norisināties vienīgi šo Dublinas III regulas tiesību normu noteiktajās robežās un ka tādējādi tā ir iespējama vienīgi tad, ja pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts nav izmantojusi termiņu, kas paredzēts tās atbildes sniegšanai uz uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, praksē radītu būtisku šķērsli šīs procedūras piemērošanai un tādējādi nevarētu tikt uzskatīta par Dublinas III regulas īstenošanai lietderīgu.

89 Tādējādi pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts ir tiesīga vērsties pie pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts ar atkārtotas izskatīšanas lūgumu Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētajā trīs nedēļu termiņā no pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atteikuma saņemšanas, pat ja šīs atkārtotas izskatīšanas papildu procedūras slēgšana, beidzoties Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkta trešajā teikumā paredzētajam divu nedēļu termiņam, notiktu pēc to termiņu beigām, kas paredzēti attiecīgi Dublinas III regulas 22. panta 1. un 6. punktā vai šīs regulas 25. panta 1. punktā.

90 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem jāatbild:

– Īstenošanas regulas 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrā dalībvalstij, kura saņēmusi uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu atbilstoši Dublinas III regulas 21. vai 23. pantam un kura pēc vajadzīgo pārbaužu veikšanas uz šo pieprasījumu šīs pēdējās minētās regulas 22. vai 25. pantā paredzētajos termiņos atbild ar atteikumu, un kura tad saņem atkārtotas izskatīšanas lūgumu atbilstoši šim 5. panta 2. punktam, uz šo lūgumu ir jācenšas atbildēt lojālas sadarbības garā divu nedēļu termiņā, un

– ja pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts uz šo lūgumu neatbild divu nedēļu laikā, atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra tiek galīgi noslēgta un tādējādi pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts, sākot no šī termiņa beigām, ir uzskatāma par atbildīgu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, izņemot, ja tai vēl ir nepieciešamais laiks, lai tā varētu obligātajos termiņos, kas šai nolūkā paredzēti Dublinas III regulas 21. panta 1. punktā un 23. panta 2. punktā, iesniegt jaunu uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

91 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Komisijas Regulas (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, kura grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris), 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrā dalībvalstij, kura saņēmusi uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 21. vai 23. pantam un kura pēc vajadzīgo pārbaužu veikšanas uz šo pieprasījumu šīs pēdējās minētās regulas 22. vai 25. pantā paredzētajos termiņos atbild ar atteikumu, un kura tad saņem atkārtotas izskatīšanas lūgumu atbilstoši šim 5. panta 2. punktam, uz šo lūgumu ir jācenšas atbildēt lojālas sadarbības garā divu nedēļu termiņā.

Ja pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts uz šo lūgumu neatbild divu nedēļu laikā, atkārtotas izskatīšanas papildu procedūra tiek galīgi noslēgta un tādējādi pieprasījumu iesniegusī dalībvalsts, sākot no šī termiņa beigām, ir uzskatāma par atbildīgu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, izņemot, ja tai vēl ir nepieciešamais laiks, lai tā varētu obligātajos termiņos, kas šai nolūkā paredzēti Regulas Nr. 604/2013 21. panta 1. punktā un 23. panta 2. punktā, iesniegt jaunu uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu.

[Paraksti]